

Наші
презентації

Тарнашинська Л. Сюжет Доби: дискурс шістдесятництва в українській літературі ХХ століття. – К.: Академперіодика, 2013. – 678 с., 4 с. іл.

Уперше у вітчизняному літературознавстві проблематику українського шістдесятництва досліджено системно й у різних смислових проекціях та в його парадигмальних зв'язках: від “больових точок” методологічних аберацій – через пошук оптимальної методологічної моделі – до національно-ідеологічних контекстів, світоглядно-філософських, аксіологічних підвалин цього явища та художньо-естетичних, жанрово-стильових і системно-образних актуалізацій та модифікацій художньої свідомості його репрезентантів.

На сторінках дослідження шістдесятництво розглядається як явище в параметрах “духовної ситуації” своєї доби та як літературне покоління, яке прийшло в літературу в контексті антропологічного повороту, що стимулював художню свідомість його представників до долання порога закритої суб'єктності й переходу до суб'єктності відкритої. Як стверджує авторка, “поколінневий голос шістдесятників, що перервав кілька десятиліть мовчання (або псевдодіалогу у формі художньої ерзац-продукції) суспільства, являє собою поліфонію голосів, що визначають це явище як поліфонічне. <...> Антропология повсякденного, особливо граничного й метаграничного буття в своїх художньо-екзистенційних проекціях загострила пережиття письменником своєї життєвої й творчої долі. Антропологема долі в топології шістдесятництва постає як проблема онтологічна, що розгортається в межах як окремої особистості, так і цілої нації: це категорія етична, оскільки доля, попри всю, здавалося б, напередвизначеність, усе ж передбачає ситуацію вибору, що дає підстави розглядати життєву й творчу топологію й художню практику цього літературного покоління з позиції філософії екзистенціалізму”.